

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 240. Dicens: sinite videamus, si veniat Elias ad deponendum eum. v.
36.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

Deus meus, nolo aliorum verba torquere in sensus deridiculos, video hoc facere ardeliones & scurras. Video quod id faciant hæretici nostri Reformati. Si hi audiunt Missæ nomen, ridicule carentiâ ex Germanica lingua effragunt, si nomen presbyteri, aiunt eum ter præbiberi oportere. Sic illi omnia sacra profanant & uti Harpyæ conspurcant. In consilium eorum non veniat anima mea.

§. 239. *Currens autem vnus & implens spongiam aceto circumponensque calamo. 36.*

Vel ex ipso vocis Dominicæ tono, vel quod statim quarto verbo Dominus adiunxerit quintum verbum (Sitio) vnus præsentium accepta occasione potum ei præbere, ope spongiæ in altum elatæ per calamum intendit, & ideo cucurrit ad acerum accipiendum. Bona, an illusoria intentione non audeo determinare. Vereor tamen vt peiore mente fecerit, nam acetum non tam sitientis potus est quam adiumentum, & confortatio deliquitæ patientis. Vereor igitur ne iste currens ad acetum de se promat iudicium quod apprehenderit Dominum alienatum a sensibus, quædam esse locutum & huic loquelæ iaculare remedium attulerit, vel afferre velle ostentatit.

Vere grauiâ sunt omnia quæ Dominus in carne tulit. Sed reuera grauiora sunt diæteria, quæ Dominum in spiritu afflixerunt. Mauult homo honestus centies pulsari in carne, quam sic vexari secundum intelligentiam. Heu quantos hodie inuenire est, qui pene pro nihilo ducant Deum non solum per gulæ vitium offendere sed etiam ludere. Ecce indulgentias, qui contemnunt, hi indulgentijs, quando de excessu in potu agitur, vtuntur. An non hoc est currere ad acerum? certe est falsum acetum. Hoc tamen aceto fere indies perfundunt Deum. sacra, & personas sacras nempe, deridicula faciunt, & ioculares risus ex religionis negotijs. Ignosce eis, Domine, quia nesciunt quid faciant.

§. 240. *Dicens: finite videamus. si veniat Elias ad deponendum eum. 7. 36.*

Nesciebam antea quid sibi vellet iste acerarius currendo & spongiam implendo bono an nequam spiritu curreret. Iam ex verbis eius capio, quis sit ardelio, nam vt i aut ex cantu, ita hic ex tono verborum suorum æstimatur. Intelligo enim, quod illo currente, & spongiam aceto implente, & reuertente cum calamo armato spongia iocum fecerit totalibus, longissimi vitæ formam Domino bibituro offerre voluerit, socij autem eum rogauerint, tenuerintque ne tam grandi haustu impotentem oneraret. ille nauo ioco se opposuerit deprecatoribus, dicens: se haustum confortato-

rium

rium offerre, quo Dominus vitam possit prorogare donec Elias le ad se accingat, & veniat ad liberandum eum qui se invocasset: quasi per hoc verbum inuocasset Dominus in cruce Eliam Prophetam in sui occursum & subsidium, ideo & clamat ad populum circumstantem ironice dicens: *nite & c.*

Impie crudelis & dire fuscifer siue Iudæus, siue gentilis miles fueris, tu irrisorum Domini vnus es ex nequissimis plus tibi non repono sed dico, Ignoscat tibi Dominus, si es in statu in quo misericordiæ es capax.

Console interrim, ô S. Mater Ecclesia, quod tuo Sponso Iesu Christo ceuenit, vt ioculariter res eius omnes deriderentur, id hodieq; tibi conringit. Console, conolare, assimularis Domino suo, eadem purpura, eadem corona, eadem alba veste indueris. ridentur sacra tua, sabbatha tua, cæremoniæ tuæ. noli tristari pro te, sed dole pro eis qui ista agunt in te, filij nequam. Erit merces patientiæ tuæ.

§. 241. *Iesus autem emissa voce magna expirauit. v. 37.*

Qua voce? Illane Eloi, Eloi: at ea quarta vox fuit, an igitur omnes voces eius *Sitio, & Consummatum est, & Pater in manus tuas commendo spiritum meum,* magnæ fuerunt voces? Ita credo. quia quarta fuit magna, dilerte, & magna voce emissa expirauit, certe igitur aliter Dominus, quam vulgo morientes expirauit, nam qui moriuntur adeo languide solent animam efflare, vt vix sit agnoscere, an expirarint, nec ne, Christus è contra expirando emisit vocem magnam, & vt alij Euangelistæ, cum clamore valido? & quid hoc significare videtur aliud quam quod ipse non necessitate aliqua, coactus, sed sponte animam ponat, quam si vellet in corpore retinere posset, quippe adhuc integris viribus & nullo lethali vulnere coactus, iuxta illud: *potestatem habeo ponendi animam & resumendi.*

Quomodo tunc apparuerit Dominus tuus, cum expirauit, ô homo atente considera, fortiter & profunde imprime tibi hoc spectaculum, in quo author vitæ imo vita mortua fuit. Et cum hoc tibi alte impresseris, genua tua flecte, adora Deum tuum pro te humiliatum ad mortem, & tuam mortem.

§. 242. *Et velum templi scissum est in duo à summo vsque deorsum. v. 38.*

Vides, amice Lector, quare te hortatus sim ad alte infigendum cordi tuo imaginem Dominicæ mortis, nam ad magnam & gemebundam conditoris vocem in cruce morientis contremuerunt ingemueruntque creaturæ omnes, optantes & ipsæ pariter occumbere cum creatore suo, rati quam tæderet eas ultra tam rebellibus & ingratissimis hominibus famulari, & paratæ